

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

2. De triplici contra Deum pugna.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

hoc satagit vt nos destruat, & sternat statuas viuas, ve-
rasque Dei quem odit, imagines.

Quia Diuinitati nihil in se officere potest, tentat
fideles subditos, ipsosque Angelos, quorum impedit
quantum potest suggestiones bonas, ad animarum
salutem, ad corporum incolumitatem, vt cum prin-
ceps regni Persarum, id est malignus spiritus, Persa-
rum tentator, restitit Angelo Gabrieli vno & vigin-
ti diebus. *Princeps regni Persarum, restitit mihi vigin-
ti diebus.*

Daniel. 2.

Luca 11.

Iob.

Hic ille fortis est, cuius Lucas meminit, qui arma-
tus custodit atria sua, hic mundi princeps, cuius im-
perium inuasit ac vsurpat. Hic ille *qui factus, vt nul-
lum timeret, Princeps super omnes filios superbia.*

II.

De triplici contra Deum pugna.

Iob 7.

Senec. epist.

51.

CVM vita hominis quantumcunque longa (vt
Iob loquitur) *militia sit super terram, & iuxta Se-
necam nobis militandum, & quidem genere militia, quo
nunquam quies, nunquam otium datur.*

Vnde & congregationem fidelium militantem ap-
pellamus ecclesiam, quia semper sub armis agit. In-
ueniuntur tamen homines ad eum infelices, qui non e-
dant sub signis Satanæ, vt contra Deum pro sensualitate
sua bellum famant: cum pro Deo, contra Sata-
nam, & concupiscentias suas, sub crucis labara, vt
Christi signo militare deberent. Vnus hoc, alius alio
modo, ita numerum augent turmarum Satanæ, vt
Christi agmen, multitudine sua, multum præcellat.
*Angusta via qua ducit ad vitam, & pauci ambulant per
eam. Multi vocati pauci vero electi. Ambigitis ne? S. Pro-
pheta Iob clare id ipsum pronuntiat, & ad viuam for-
mam modumque horum Trasonum, præsumptuosius
que exercitus depingit.*

Iob 15.

*Tetendit impius aduersus Deum manum suam, &
contra omnipotentem roboratus est, cucurrit aduersus
eum erecto collo, & pinguis ceruice armatus est.*

Contemnens quasi vires diuinas, ac benefeputans

obte etum

obtectum ob capitis duritiam, vnus autem ex sacro Mochabeorum septenario, quem cum reliquis fratribus Antiochus occidit, ita in faciem, coram omnibus Regi locutus est.

Tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaueris. 2. *Matth.* 7.

Ipsē etiam Christus Iesus satis ostendit ab impiis bellose peti, quādo dicit, *qui non est mecum contra me est.* *Luca 11.*

Nihilominus illi prae reliquis contra Deum acies dirigunt, qui in corde suo dicunt *non est Deus*, aut verum reuera sit dubitant, vt olim Protagoras, aut Diagoras, publice affirmarunt nullum esse: aut si diuinū aliquod numen fassi sunt, vnum aut plures coluerunt Deos, falsos pro vero, Idololatras, adorantes Iouem, Martem, Venerem, saepe etiam opera manuum suarum, Aut si vnum verum Deum adorarint, Christum filium eius vnicum nec adorare, nec Deum fateri voluerunt. *Lactant. lib. 1. cap. 1. diu. instit.*

Iulianus Apostata Imperator Romanus, ac horum Antesignanus, in morte sua tam verbis quam factis testatus est, se Christo Iesu semper fuisse infectum. Refert enim Theodoretus, Tyrannum hunc, lethali vulnere incerto auctore afflictum, manum re-

Theod. hist.

plelle sanguine, & in altum excussisse, cum hac voce *Vicisti Galilae*, simul victorem pronūtians, & blasphemans, postquā se in expeditione contra Parthos septē

Eccles. lib. 3. cap. 21.

contra Christū Iesum libros in acie eduxisset. *Iulianus D. Hiero. e-Augustinus septem libros in expeditione Parthica aduersus Christum euomuit verius, quam scripsit.... Quaquam gnum Nazarenum nostrum, & (vt ipse solebat dicere) Galilaeum statim in pralio senserit, & mercedem lingua putidissima contumeliosius perfoffus acceperit. dicit S. Hieronymus.*

Sed dicit aliquis, nos istius generis non sumus, & si illi soli Deo repugnant, ac Diabolo militant, non potest tantus esse, quantum dicis, Satanicarum copiarum numerus. Respondeo. Illos omnes militantibus non conueniunt, quam pugnam intellectus dicimus alias disputationem, quae optime consistere potest sine inimicitia, ac voluntatum mutua alienatione *disserentium*

*Cicero lib. 1.
de finibus.*

IVS, VIS.

Galat. 2.

*D. August.
epi. ad Hier.
lib. 1. epp.*

*Hiero. epist.
17. edit. Ca-
nissiana.*

*Ibid. epist.
18. ad D.
August.*

*Ibid. Epist.
19. ad eun-
dem.*

serentium inter se reprahensiones non sunt vituperanda
inquit Cicero. Et hæc pugna est quam homines in
homines maxime sequi debent *per disceptationem, per
ratiocinationem, & viam Iuris*, quærentes superate-
tione, non corporis viribus quæ bestiarum pugna est
& causam robustiori adiudicat. *Ius in armis, lex iustitiae
fortitudo nostra*, hæc intellectus pugna, vt plurimum
inter doctos in qualibet scientia inuenitur, aliis affu-
mantibus negatibus aliis, vn de celebratus vericulus
Grammatici certant & adhuc sub iudice lis est.

Hæc pugna etiã inter S. Petrum & Paulum, de ob-
seruatiã legis, sine charitatis offensa cõsistere potuit,
cum venisset Cephas Antiochiam, in faciem eius restitit,
quia reprahensibilis erat. Restitit Petro qui ad Iudæum
inducebat gẽtiles. Talis pugna inter S. Hieronymum
& S. Augustinum. Talis inter discipulos S. Thomæ &
Doctõris subtilis, ac omnes multæ lectionis magni-
que iudicij, de eadem re diuersim iudicant, non ta-
men ob sententiarum discrimina se mutuo oderunt,
pugnant sententiis, non animis & voluntatibus. Quod
declararunt satis. S. Hieronymus & S. Augustinus, qui
in maximo disceptationis seruore Dominum Iesum
testem inuocat quod si à S. Hieronymi opinione dissi-
deat, non hoc se contentiose facere, atque ad irritan-
dum alterum; sed vt quid sentiat, simpliciter declaret
in signum amicitiaë scribens quod sequitur. *O si li-
cuisset, et si non cohabitante, saltem vicino, te in Domini
perfrui, ad crebrum & dulce colloquium.* S. Hieronymus
similiter beneuolentiam suam nihil hac disputatione
læsã ostendens, dicit, *utinam mereremur comple-
xus tuos, & collatione mutua, vel doceremur aliqua
vel disceremur.*

Ac in alia quadam epistola *mibi decretum est te ama-
re, te suspicere, colere, mirari, tuaque dicta quasi mea de-
fendere.* Tales pugnas sæpe aduocati & patroni in cau-
sis & litibus suis pugnant, quos aliquando ita in se
mutuo detonare videtis, ac tantopere ad partem ra-
tionibus superandam contendere, affirmando, ne-
gando, vt ne belli fulmina, nec Achilles in Hecto-
rem,

rem, nec Alexander in Porum, nec Scipio in Hannibalem pro aris & focis vehementius certarint: cum tamen extra litem amplectentur se mutuo amicissime, hostes (vt aiunt) in causa, amici in mensa. Ecce vnam pugnae speciem; intellectus nimirum contra intellectum, ac notate eam obsecro bene quia sepe erit sui.

Secunda pugna voluntatum est, & affectuum, quando vnus hoc vult, alius aliud, alter astum, alter vmbra, siue iudiciis cōsentiant, idem de re speculatiue sentientes, ac vniformiter iudicantes eam aut bonam aut malam (sicut aliquando accidit, vt in iudiciis conueniant, in electione autem amore ac odio rei eiusdem dissident) siue non: vbi enim non est *idem velle, & idem nolle*, quomodo potest amor consistere? voluntatum enim discordia, mater ac nutrix est bellorum, & hoc bellum secundum. *Tertium* bellū *via facti*, est quando quis aut dicit, aut agit aliquid, quo laedere aut offendere intendit partem aduersam, vel si id nō intendit, illud saltem quod agit, natura sua laedere atque offendere natum est. Non minus quam in veris praeliis insidiæ, direptiones, obruncationes, incendia, ciuitatum excidia, agrorum vastationes, virginum & matrouarum hostiles raptus, & hoc Tertium. Agite igitur, ecce probo peccatorem quemlibet vno saltem horum bellorum, nonnunquam & tribus simul Deum impetere, si mihi concedatis (quod negari non potest) omnes nos peccatores esse, negare etiam non poteritis nos sub Satana, contra Deum, mereri stipendia, imo & contra nos ipsos nostramque vitam militare.

Probo igitur quod quilibet peccator primo militiae genere Deum impugnet. Primam pugnae speciem posui tenere opinionem alteri contrariam, ac eā manibus, pedibus, voce, vultu, pertinaciter rueri. Quid sentit Deus, & tu miser peccator quid sentis? Deus tenet portandā esse crucē, & clamat, viuat crux, viuat crux. Tu vero quid? non hoc, sed dicis sufficere si in aureo metallo portemus crucem, aut ex rosario aut ex collo pendeat; quod melius sit curare cuti-

culam, volutari in vino & plumis, saltare, cantare, græcari &c. vita saltē moribusque hæc profiteris. *Inimicos crucis Christi* appella: Apostolus, tuæ classis homines. Deus tenet, *beatius esse magis dare quā accipere*. Tu vero quid? beatius est accipere quam dare, accipiendo enim diuites, dādo reddimur pauperes, Deo beatos esse humiles, ipsorum esse regnum cælorum, tu tenes humilitatem quā dicimus, speciē esse socordia & igniuiæ, Deus tenet non esse viciscendum hostem, Tu vero quid? qui agnū præfert, voratur à lupo nec frustra nobis datam irascibilē potētiam. In summa, quicquid Deus probat, tu reprobas, *va qui dicunt malū bonum, & bonum malum*, quod ipse tanquam verum, in materia fidei, tu tenes tanquam falsum. Deus in sacra hostia suum corpus, in sacro calice dicit esse suum sanguinem. *Hoc est corpus meum, hic est sanguis meus*. Tu vero quid? negas, aiisque figuram solum esse corporis & sanguinis, nec intellectum captiuare potes, nec rationem omnipotentię Christi Iesu (vt boni est catholici) subiicere. *In captiuitate in redigentes omnem intellectum in obsequium Christi*, tuum semper sequeris cerebrum semper rebelle, semper obstreperum, *Et omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei*. Nonne hoc est primam contra Deū mouere belli speciem? quis dubitet? Hoc ipsum est quod Isaias plangit. *Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas*. Vere vere Christus signum est, cui maior sui exercitus pars, iuxta vaticinium senioris Simeon, contradicit. *Ecce positus est in signum cui contradicetur*, laudat & commendat rem aliquam, non minus ore quā vita; nos oppositam. Arguit & prohibet aliquid, nos quam uis possumus illud captamus. Quoties enim & quam feruide ipsi bellum facimus, præferentes nostram, voluntati eius, *fiat voluntas tua sicut in celo & in terra*, quam raro ex corde dicimus, & vt Christus Iesus in monte Oliueti, *non sicut ego uolo sed sicut tu*. Quam sæpe voluntati ipsius cōtraria flagitamus? Quoties uolui (ō Ierusalem, ô peccatrix anima)

2. Cor. 10.

Isaia 65.

congre-

congregare filios tuos sicut gallina congregat pullos suos
 sub alis & noluisse, dicit Dominus feruidis deplorās la-
 chrymis & totus ad fletū resolutus, ac alibi: *vocavi &*
non misistis, vos semper spiritui Sancto restitistis, vel corpo-
 ris aures obturantes Prophetis, vel cordis aures in spi-
 rationibus. Sic igitur voluntate contra Deum rebel-
 lamus, quamuis eadem aliquando speculatiue iudi-
 cemus, probantes cum Deo hoc vel illud tanquam
 melius, non tamen illud diligimus, sed seditiosis fa-
 ctiofisque nostris voluntatibus cupimus *qua* prohi-
 bet, negligimus quod iubet.

*Video meliora proboque,
 Deteriora sequor.*

Quid. lib. Eleg. 2. Ele. 4.] *odi nec possum cupiens non esse* *Quid. lib. 7.*
quod odi. *Metam.*

Fabricantes nobis infirmū, tolle propriam volūtatē
 & infirmum non erit, inquit S. Bernardus. *In quem enim*
ignis ille desauiret, nisi in propria voluntate. Videre vultis
 quo furore propria peccatoris volūtas in diuinā ma-
 iestatem incurrat. Dicam vobis ex eodē S. Bernardo. *Sicut in corp*
medicina.

D. Bernard. ser. 3. de resur. Domini.] Porro voluntas
 propria quo furore Dominum maiestatis impugnet, audeat
 & timeant serui propriae voluntatis. Primo nempe subtra-
 hit semetipsum, & subducit eius dominationi, cui tanquā
 auctori seruire debuerat, dum efficitur sua. Sed addit ad-
 huc, & quod in se est, omnia que Dei sunt tollit ac diripit.
 Quem enim sibi modum ponit humana cupiditas? nonne
 qui per usuram acquirit pecuniam modicam, similiter mū-
 dum lucrari conaretur vniuersum si non deesset possibilitas
 si suppeteret voluntas! dico fiducialiter: nemini qui sit in
 voluntate propria possit vniuersus mundus sufficere. Ipsum
 autem, & quod in ipsa est, Deum perimit propria volūtas.
 Omnino enim vellet eum peccata sua aut vindicare non
 posse, aut nolle, aut ea nescire. Vult ergo eum non esse Deum
 (qua quantiū in ipsa est) vult eum aut impotentem, aut in-
 iustum esse aut insipientem. Crudelis plane, & omnino exe-
 cranda malitia, que Dei potentiam, iustitiam sapientiam
 perire desiderat, hac est crudelis bestia, fera pessima, rapacis-
 sima lupa, leana & sauiissima. Vade iam, & discedes
 I 2 quod

quod nec pro, nec cū Satā, contra Deū & teipsū cer-
tes, alia quā Deus, volens. Voluntas enim peccatoris
ita Deū impugnat, vt omnes pugnae, omnes hostilita-
tates, quae in Deū exerceri possunt *via facti*, hostilita-
tes & peccata non reputentur esse, nisi voluntas hae-
corum author sit. *Mala voluntas efficiens est operis mali*

D. August.
lib. 12. Ci-
uit. cap. 6.

(dicit S. Augustinus) *vsque adeo peccatum, voluntarium
malum est, vt nullo modo sit peccatum, si non sit volunta-
rium*, dicit tota schola post S. Augustinum. Veniamus
iam ad tertium pugnae genus, quo *via facti* contra il-
lam pugnamus. Deo *via facti* bellum facimus exe-
quentes aliquid quod intellectus noster male con-
sultus bonum iudicat, cui voluntas nostra seditiosa
male consentit, contra sanum Dei iudicium, & san-
ctam eius voluntatem. Cum aliquid aut dicimus cō-
tra praecepta eius negatiua, blasphemantes, aut acci-
pientes in vanum sacrosanctum nomen eius, reddentes
falsum testimonium, suadentes aut docentes fal-
sa, proferentes scandalosa ac indecentia, detrahentes
proximo, vel etiam cum manu homicidia, latrocinia
concuSSIONES, insolentias, violentias, subsignationes
falsas, bonis persecutiones inferimus; quae Deus tan-
quam in maiestatem suam admissa habet, dicit enim
per Prophetam, *qui tangit vos tangit pupillam oculi mei*,
& olim de caelo ac throno suo Christus S. Pauli auri-
bus intonuit, cum ferro flammaque pauculos iupe-
rosque vastaret Christianos, *Saule Saule quid me perse-
queris?* & in nouissimo die dicit. *Quod vni ex minimis
meis fecistis, mihi fecistis*. Cum denique prostituiamus ac
abuti mur corporibus nostris ad omnes concupiscen-
tias carnis, ad inordinatos amores, rem quam & ve-
teres & moderni veram appellarunt pugnam, & amatores
milites: vnde veteres hi versus ab amoris magistro.
Ouid. lib. 1. Eleg. Eleg. 9.] *Militat omnis amans, & habet
sua castra Cupido.*

Acto. 9.
Matth. 25.

*Attice, crede mihi, militat omnis amans.
Qua bello est habilis, Veneri quoque conuenit atas:
Turpe senex miles, turpe senilis amor.
Quos petiere duces: annos in milite fortis,*

Hos petit in socio bella puella viro.

Peruigilant ambo, terra requiescit uterque,

Ille fores Domina seruat, at iste, Ducis, &c.

Quis, nisi vel miles, vel amans, & frigora noctis

Et denso mistas perferat imbre niues?

Mittitur infestus alter speculator in hostes,

In riuali oculos alter, ut hoste tener

Ille graues vrbes, hic dura limen amica:

Obsidet: hic portas frangit, at ille fores &c.

Custodum transire manus vigilumque cateruas

Milites, & miseri est semper amantis opus,

Mars dubius nec certa Venus: victique resurgunt.

Quosque neqes unquam posse iacere, cadunt.

Et epitheta nostra gallica amantes milites appellat *Mauritius*
cupidinis, & amores dulces inimicitias, dulces pugnas in- *de Porta tit.*

cundas rebelliones, ac caedes. Quae verba nihil nisi pugna *Amoureux*

sonant. Et Apostoli de voluptatibus carnis loquen- *in suis epi-*

tes verbis eas explicant militaribus. Nominatim *S. thetis.*

Petrus, dicens, abstinete vos à carnalibus desideriis que *1. Pet. 2.*

militant aduersus carnem. *Galat. 5.*

S. Paulus, caro & spiritus sibi inuicem aduersantur, &

castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne cum aliis

predicauero ipse reprobus efficiar, facit ut milites qui ho-

stem fame macerant, & sic sub iugum seruitutemque

mittunt. Pugna igitur vna est, & quidem contra Deū

vacare inordinatis carnis voluptatibus, vnde accen-

ditur fomes peccati, qui nunquam cessat. Pugna hæc

vastat, populatur, laniat, diripit Christianitatē mul-

to crudelius, ac deducendas in cælū colonias popu-

losque plures in infernum præcipitat, quam vllum

bullum aliud. Imo sane, *Inter omnia certamina Chri-*

stianorum duriora sunt prelia castitatis: nam ibi continua

pugna, & rarior victoria.

Quod timeo, foueo quod amo, timeo: priusquam bellare

incipio, concilior, & antequam pax fiat, dissideo.

Dicit quidam S. Pater de carnis stimulo. Bellum

plane diuersum ab aliorum vitiorum pugnis. Alia e-

nim vitia paucos affiliunt, sternuntq; certos: aliquos

mendacia, fraudes, mercatores, ac vitilitigatores, ra-

D. August.
in serm.

D. Grego.
Naz. orat.
de paupe-
rum cura.

pinæ violentiæ militē; oppressiones Principem, au
Præsidem; contentioſe diſputationes doctū; Similit
eccleſiaſticū: ſolum carnis vitium omnes impugnat,
omnes lacerat, neminē quantumcunq; ſanctum h
violentiæ putans exētum. *Non eſt qui ſe abſcondat i
lore eius, vbi que ignem ſuum accendit nec cilicis p*

D. Bern.

*cet, nec ſaccis, magis quam ſericis: luxuria omnem
dinem ſoluit, omnem gradum peruertit. Sericum nō tunc
cilicium non curat, laſciuit in plumis, i. f. ſtat in paleis. Pu
gna que ſternit ſep̄ nobiliſſimos milites, ac ſtrenuiſ
ſimos exercitus Dei prælatos. Pugna in qua victor &
victus, amans & amata, lethalibus ſe ictibus quoad a
nimam cōuulnerant. Bellum quod omnes honores,
facultates, ſanguinem, viresque exenterat. *Qui ſormi
catur in corpus ſuum peccat, corpus ſuum vaſtat* dicit S.*

1. Pet. 2.

Paulus. S. Petrus. *Abſtinetes vos à carnalibus deſideriis,
qua militant aduerſus animam.* Pugna ſtararia, neſcia
fugæ, nec alio deſleſcit ſemel paſſa repulſam, *luxuria*
dicunt Theologi, *peccatum magna adhaſionis eſt.* Vide
tis iam opinor clare quomodo omnis peccator, pro
Satana, contra Deum militet, & contra bonum ſuum
nihilque neceſſe eſt vt publicatum à S. Iacobo Dei e
dictum generale proponam, contra omnes mundi
amatores. *Adulteri nescitis quia amicitia huius mundi
inimica eſt Dei? quicumque ergo voluerit eſſe amicus ſeculi
huius, inimicus Dei conſtituitur.* Omnes ipſerito hi ho
ſtes, adeo infirmi, adeo ignaui ſunt, vt contra Deum
bellantes non plus proficiant quam Titanes aut gi
gantes, bellum mouentes Ioui, aut equus reſiſtens
calcaribus: & ſi quid vincunt hoc tantillum eſt quan
tum Deo, cui aduerſantur videtur, qui nōnunquā ali
quantulū retrocedit, vt tātō lōgius inſilit, ac nouit
loco & tēpore nō nihil de perdere, vt duplū lucretur.

D. Auguſt. lib. 12. ciuit. c. 13. *Dicuntur in ſcripturis ini
mici Dei, qui ad naturam ſed vitio aduerſantur eius imperio
nihil valentes ei nocere, ſed ſibi. Inimici enim ſunt reſiſten
di voluntate, non poteſtate ladendi, nihil enim referunt
iſi ſuum dānum.*

Prouerb. 1. *Ipsi contra ſanguinem ſuū contrariantur, &
moliuntur*

molitur fraudes contra animã suã, Stipedia peccati mors.

III.

*Quomodo Prodig. est tandem pugnam iniecit cum Sa-
tana, conuersus ad Deum.*

SI inquam, dilectissimi, fel. ceter aliquis contra Deũ
bellum incipit eruentum, furiosam, diutumam; ;
ille certe noster est Prodigus: qui à iuuentute sua sub
Diaboli signis miles ascrip. tu. , dixit patri: Age pater,
huc loculos. *Dixit adolescentior ex illis patri: da mihi & c.*
Accepta bursa statim ad libertatis regna cũ illa pro- *Iob.*
fugit, ibique bonum diem egit; mensam habens
à tergo, focum à fronte, amicam ex latere à dextris à
sinistris, nocte in comessationibus, die in plumis no-
ctem verterunt in diem, ac vno verbo lepide viuens, to-
tũ se dedit voluptatibus, viuendo luxuriose, habet cõ-
textus. Cogitate dilectissimi quot peccata sub verbis, *Eccle. 2.*
luxuriose, contineantur. *Omnia que desiderauerunt oculi
mei, non negaui eis, nec prohibui cor meũ, quin omni volu-
ptate fruere tur, dicere posset cum Salomone. Atque ita
creaturarum & mulierum deditus amoribus, magnũ
suo reatori bellũ mouit. Sed Deo laus, bona de illo
audite noua, in se autem reuersus, id est retrahens se ab
hac pugna, soluens baltheum, seruitium que Diaboli,
fugiens signa, ac abiiciens & spolians se us que con-
gesserat, desertis partibus aduersis reuersus. Multũ præ-
stitum, quamuis ad se tantum ab hinc reuersus: suspẽ-
dens ex paxillo arma & domi sua quasi neutralem se
continens. Initium enim amicitia est, contra partem
illam quam impugnaueris, non amplius signa sequi
inimicorum: & amicitia que dicitur non esse in festum
nec ullam exercere hostilitatem. *Qui enim non est ad-
uersum, pro vobis est dicit Dominus, sed amplius hic
dicitur quod sic reuersus contra se, id est inuerso sagu-
lo, aliam recepit militiae tesseram, alium colorem.* *Virg. 2. Æ-**

Marci. 9.

Virg. 2. Æ-

neid.

Mutemus clypeos, Danaumq; insignia nobis Aptemus.

Aptemus, dicit quidam. Siue vt clarius dicamus, ab-
dicata quã secutus erat militia, ad partes se contulit
oppositas; factus latino nomine miles transfuga, adie-
cit enim se hosti, obuertẽs caput & mucronem anti-